

U razgovoru govornici često izvode pokrete ruku koji su sinkronizirani s njihovim govorom, a običan promatrač vrlo lako zamjećuje kako je barem dio tih pokreta povezan sa značenjem govora koji prate. Ti se pokreti tradicionalno nazivaju koverbalnim gestama, a o njihovoj su se ulozi u govornoj komunikaciji razvile brojne znanstvene diskusije. Pitanje koje je potaknulo velik interes i raspravu u okviru lingvističkih istraživanja jest zašto gestikuliramo prilikom govora, a iz ponuđenih odgovora proizašlo je nekoliko teorijskih pristupa i klasifikacija koje ćemo kratko izložiti u ovom izlaganju. S obzirom na recentno znanstveno etabliranje gestovnih istraživanja u područje psiholingvistike, vrijedi istaknuti kako je uloga koverbalnih gesta u razumijevanju verbalnog iskaza još uvijek empirijski nedovoljno istražena. Primjena eksperimentalne metode istraživanja omogućuje preciznije tumačenje uloge koverbalnih gesta u komunikaciji i utvrđivanje njihovih obilježja povezanih s govorom, što u konačnici otvara šire mogućnosti njihove primjene u okviru psiholingvistike, metodike nastave, znakovnog jezika i patologije govora. U izlaganju ćemo iznijeti kritički osvrt na postojeću metodologiju u sklopu gestovnih istraživanja te istaknuti prednosti i nedostatke kvaziekperimentalnog i eksperimentalnog istraživačkog pristupa. Opisat ćemo metodologiju dvaju eksperimenata provedenih s izvornim govornicima hrvatskog jezika putem softvera *E-Prime* te predstaviti rezultate istraživanja i zaključke u okviru promatranih teorijskih pristupa i modela. Konačno, predložiti ćemo smjernice za daljnja znanstvena istraživanja gesta i multimodalne komunikacije.